

© Ελληνική Δημοκρατία, 2018. Ανεπίσημη μετάφραση που πραγματοποιήθηκε από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ). [Η μετάφραση έχει δημοσιευτεί στην επίσημη ιστοσελίδα της ΕΕΔΑ]. Η μετάφραση αυτή δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

© Hellenic Republic, 2018. Unofficial translation made by the Greek National Commission for Human Rights (GNCHR). [Translation already published on the official website of the GNCHR]. This translation does not bind the Court.

© République Hellénique, 2018. Cette traduction non officielle a été faite par la Commission Nationale Hellénique pour les Droits de l'Homme (CNHHDH). [Traduction déjà publiée sur le site Internet officiel de la CNHHDH]. Elle ne lie pas la Cour.

Θεματικό Δελτίο – Ασουνόδευτοι ανήλικοι μετανάστες υπό κράτηση

Ιανουάριος 2018

Αυτό το θεματικό δελτίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο και δεν είναι εξαντλητικό

Ασουνόδευτοι ανήλικοι μετανάστες υπό κράτηση

Βλ. επίσης και τα θεματικά δελτία [«Συνοδευόμενοι ανήλικοι μετανάστες υπό κράτηση»](#) και [«Μετανάστες υπό κράτηση»](#)

«Είναι σημαντικό (...) να έχουμε κατά νου ότι [η εξαιρετικά ευάλωτη θέση του παιδιού] είναι καθοριστική και (...) υπερισχύει έναντι της ιδιότητας του παράνομα διαμένοντος αλλοδαπού» (απόφαση [Mubilanzila Mayeka και Kaniki Mitunga κατά Βελγίου](#), 12 Οκτωβρίου 2006, § 55)

«[Τα] παιδιά έχουν ειδικές ανάγκες που οφείλονται ιδίως στην ηλικία και την έλλειψη ανεξαρτησίας τους αλλά και στο καθεστώς τους ως αιτούντων άσυλο. Το [Ευρωπαϊκό] Δικαστήριο [Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων] υπενθύμισε επίσης ότι η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού ενθαρρύνει τα Κράτη να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι ένα παιδί που αιτείται αναγνώρισης σε αυτό του καθεστώτος του πρόσφυγα απολαμβάνει προστασίας και ανθρωπιστικής βοήθειας, είτε είναι μόνο του είτε συνοδεύεται από τους γονείς του (...)» (απόφαση [Abdullahi Elmi και Aweys Abubakar κατά Μάλτας](#), 22 Νοεμβρίου 2016, § 103).

Συνθήκες κράτησης

[Mubilanzila Mayeka και Kaniki Mitunga κατά Βελγίου](#) (βλέπε επίσης κατωτέρω, υπό την ενότητα «Στέρηση της ελευθερίας» και «Δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής») 12 Οκτωβρίου 2006

Αυτή η υπόθεση αφορά στην κράτηση για περίπου δυο μήνες, μιας πολίτη Κονγκό, ηλικίας πέντε ετών σε ένα διαμετακομιστικό κέντρο ενηλίκων, πλησίον του αεροδρομίου των Βρυξελλών, το οποίο διαχειρίζεται η Υπηρεσία Αλλοδαπών. Η

προσφεύγουσα ταξίδευε μόνη της για να επανενωθεί με τη μητέρα της, στην οποία είχε αναγνωρισθεί στον Καναδά το καθεστώς του πρόσφυγα. Τελικά, η προσφεύγουσα επαναπροωθήθηκε στη χώρα καταγωγής της. Οι προσφεύγουσες (μητέρα και παιδί) ισχυρίστηκαν ιδίως ότι η κράτηση του παιδιού αποτελούσε απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα δικαιώματα του ανθρώπου έκρινε ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 3** (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου, αναφορικά με το παιδί, διαπιστώνοντας ότι η κράτησή του καταδείκνυε έλλειψη ανθρωπιάς και συνιστούσε απάνθρωπη μεταχείριση. Σημείωσε ειδικότερα ότι το παιδί, που είχε χωριστεί από τους γονείς του, κρατούταν για δύο μήνες σε ένα κέντρο σχεδιασμένο για ενήλικες, χωρίς συμβουλευτική ή εκπαιδευτική συνδρομή από κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό ειδικά προς αυτό. Η μέριμνα δε που της παρασχέθηκε ήταν ανεπαρκής για να καλύψει τις ανάγκες της. Περαιτέρω, λόγω της πολύ νεαρής ηλικίας της, του γεγονότος ότι βρισκόταν σε μία άγνωστη χώρα, χωρίς την οικογένεια της, υπό το καθεστώς παρανόμου αλλοδαπού, η προσφεύγουσα εντάσσεται στην κατηγορία των ιδιαίτερα ευάλωτων ατόμων. Επιπλέον, δεν υπήρχε κανένα ειδικό νομικό καθεστώς για τους ασυνόδευτους αλλοδαπούς ανήλικους και οι αρχές, αν και ήταν σε θέση να αποφύγουν ή να επανορθώσουν αυτή την κατάσταση, δεν έλαβαν κατάλληλα μέτρα για να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους παροχής φροντίδας στο παιδί.

Rahimi κατά Ελλάδας (βλέπε επίσης κατωτέρω, υπό την ενότητα «Στέρηση της ελευθερίας»)

5 Απριλίου 2011

Αυτή η υπόθεση αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες ένας ανήλικος Αφγανός αιτών άσυλο, που εισήλθε παράνομα στην Ελλάδα, κρατήθηκε στο κέντρο κράτησης της Παγανής στη Λέσβο και στη συνέχεια απελευθερώθηκε ενόψει της απέλασής του.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρξε **παραβίαση του άρθρου 3** (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης, διαπιστώνοντας ότι, αν και η κράτηση διήρκεσε μόνο δύο ημέρες, οι συνθήκες κράτησης του αιτούντος καθεαυτές συνιστούσαν εξευτελιστική μεταχείριση. Υπογράμμισε ειδικότερα ότι οι συνθήκες κράτησης στο κέντρο, ιδίως όσον αφορά τη στέγαση, την υγιεινή και την υποδομή, ήταν τόσο άσχημες που υπονόμειαν την ίδια την έννοια της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Εξάλλου, λόγω της ηλικίας και της προσωπικής του κατάστασης, ο προσφεύγων ήταν σε εξαιρετικά ευάλωτη θέση και οι αρμόδιες αρχές δεν έλαβαν υπόψη τις ατομικές του περιστάσεις όταν τον έθεσαν υπό κράτηση.

Mohamad κατά Ελλάδας (βλέπε επίσης κατωτέρω, υπό την ενότητα «Στέρηση της ελευθερίας»)

11 Δεκεμβρίου 2014

Αυτή η υπόθεση αφορά ειδικά τις συνθήκες κράτησης του προσφεύγοντος, ιρακινής καταγωγής, ο οποίος ήταν ασυνόδευτος ανήλικος κατά το χρόνο της σύλληψής του στο συνοριακό σταθμό στο Σουφλί, εν αναμονή της απέλασής του. Ισχυρίζεται ότι κατά την κράτησή του στο συνοριακό σταθμό του Σουφλί δεν λήφθηκε υπόψη η

ιδιότητά του ως ανήλικου και διαμαρτύρεται σχετικά με τις συνθήκες κράτησής του εκεί.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρξε **παραβίαση του άρθρου 3** (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης, καθώς διαπιστώθηκε ότι οι συνθήκες κράτησης του προσφεύγοντος στο συνοριακό σταθμό στο Σουφλί ισοδυναμούσαν με απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση. Το Δικαστήριο σημείωσε ειδικότερα ότι ο προσφεύγων παρέμεινε υπό κράτηση για περισσότερο από πέντε μήνες, υπό απαράδεκτες συνθήκες, όπως αυτές περιγράφονται, μεταξύ άλλων, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων (CPT). Το Δικαστήριο επίσης έκρινε ότι υπήρξε **παραβίαση του άρθρου 13** (δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής) της Σύμβασης, **σε συνδυασμό με το άρθρο 3**, δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν διέθετε αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα για την καταγγελία των συνθηκών κράτησής του.

Abdullahi Elmi και Aweys Abubakar κατά Μάλτας (βλέπε επίσης κατωτέρω, υπό την ενότητα «Στέρηση της ελευθερίας»)
22 Νοεμβρίου 2016

Αυτή η υπόθεση αφορούσε την κράτηση δύο πολιτών της Σομαλίας στο κέντρο Safi Barracks για οκτώ μήνες, εν αναμονή της έκβασης των διαδικασιών ασύλου τους και του αποτελέσματος της διαδικασίας προσδιορισμού της ηλικίας του (ανήλικοι ή μη). Ειδικότερα οι προσφεύγοντες διαμαρτυρήθηκαν για τις συνθήκες κράτησής τους.

Το Δικαστήριο διαπίστωσε την **παραβίαση του άρθρου 3** (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) της Σύμβασης, κρίνοντας ότι στην προκειμένη περίπτωση, ο συνδυασμός των συνθηκών στις οποίες αναφέρονταν οι προσφεύγοντες, ιδίως ο υπερπληθυσμός, η έλλειψη φωτισμού και εξαερισμού, η έλλειψη οργανωμένων δραστηριοτήτων και η τεταμένη και βίαιη ατμόσφαιρα, για περίπου οκτώ μήνες, ισοδυναμούσαν με εξευτελιστική μεταχείριση. Οι συνθήκες αυτές έγιναν ακόμη πιο δύσκολες λόγω της ευάλωτης κατάστασης των προσφευγόντων ως αιτούντων άσυλο και ανηλίκων. Πράγματι, δεν είχαν στη διάθεσή τους κάποιο μηχανισμό υποστήριξης και αυτό, σε συνδυασμό με την έλλειψη πληροφοριών για το τι θα συμβεί σε αυτούς ή για πόσο χρόνο ακόμα θα κρατούνται, επιδείνωσε τους φόβους τους. Επιπλέον, στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγοντες, ηλικίας δεκαέξι και δεκαεπτά ετών αντιστοίχως, ήταν ακόμη πιο ευάλωτοι από τους υπόλοιπους ενήλικες αιτούντες άσυλο που κρατούνταν την ίδια περίοδο, λόγω της ηλικίας τους.

Εκκρεμούσα προσφυγή

Sh. D. και λοιποί κατά Ελλάδας (αριθμός 14165/16)

Προσφυγή που κοινοποιήθηκε στην Ελληνική Κυβέρνηση στις 24 Μαρτίου 2016

Οι προσφεύγοντες στην προκειμένη περίπτωση είναι πέντε Αφγανοί πολίτες, ασυνόδευτοι ανήλικοι, οι οποίοι εισήλθαν στην Ελλάδα στις αρχές του 2016. Ο πρώτος προσφεύγων καταγγέλλει ειδικότερα τη νομιμότητα και τις συνθήκες κράτησής του στο αστυνομικό τμήμα του Πολύγυρου.

Το Δικαστήριο κοινοποίησε την προσφυγή στην Ελληνική Κυβέρνηση και έθεσε ερωτήματα στους διαδίκους υπό το πρίσμα του άρθρου 3 (απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης) και 5 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης.

Στέρηση της ελευθερίας και αμφισβήτηση της νομιμότητας της κράτησης

Mubilanzila Mayeka και Kaniki Mitunga κατά Βελγίου (βλέπε επίσης ανωτέρω, υπό την ενότητα «Συνθήκες κράτησης» και κατωτέρω «Δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής»)

12 Οκτωβρίου 2006

Αυτή η υπόθεση αφορά στην κράτηση για περίπου δυο μήνες, μιας πολίτη Κονγκό, ηλικίας πέντε ετών, σε ένα διαμετακομιστικό κέντρο ενηλίκων, πλησίον του αεροδρομίου των Βρυξελλών, το οποίο διαχειρίζεται η Υπηρεσία Αλλοδαπών. Η προσφεύγουσα ταξίδευε μόνη της για να επανενωθεί με τη μητέρα της, στην οποία είχε αναγνωρισθεί στον Καναδά το καθεστώς του πρόσφυγα.

Το Δικαστήριο διαπίστωσε την παραβίαση του άρθρου 5§1 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης αναφορικά με την ανήλικη προσφεύγουσα, κρίνοντας ότι το δικαστικό σύστημα που ίσχυε κατά τη συγκεκριμένη περίοδο στο Βέλγιο και το οποίο εφαρμόστηκε και στην προκειμένη περίπτωση δεν προστάτευσε επαρκώς το δικαίωμά της στην ελευθερία. Επισημάνει ειδικά ότι το παιδί κρατήθηκε σε ένα κλειστό κέντρο σχεδιασμένο για αλλοδαπούς παράνομα διαμένοντες ενήλικες, υπό τις ίδιες συνθήκες υπό τις οποίες κρατούνται και οι ενήλικοι. Οι εν λόγω συνθήκες δεν προσαρμόστηκαν στην ιδιαίτερα ευάλωτη κατάσταση της προσφεύγουσας, ως αλλοδαπή ασυνόδευτη ανήλικη. Το Δικαστήριο έκρινε ομοίως ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 5§4** (δικαίωμα έκδοσης απόφασης δικαστηρίου εντός σύντομης προθεσμίας επί της νομιμότητας της κράτησης) της Σύμβασης, κρίνοντας ότι η επιτυχής προσφυγή του παιδιού κατά της κράτησης δεν είχε ουσιαστικό αποτέλεσμα. Υπό αυτή την άποψη, το Δικαστήριο παρατήρησε ειδικά ότι η επαναπροώθηση της ενδιαφερομένης προγραμματίστηκε από τις αρχές του Βελγίου την επομένη της κατάθεσης της προσφυγής ενώπιον του Τμήματος του Δικαστηρίου (*chambre du conseil*), πριν το τελευταίο εκδώσει απόφαση. Επιπλέον, η επαναπροώθηση δεν αμφισβητήθηκε καμία στιγμή από τις αρχές και εκτελέστηκε κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία, ενώ ακόμα δεν είχε εκπνεύσει η 24ωρη ανασταλτική προθεσμία που διέθετε ο εισαγγελέας για να ασκήσει προσφυγή.

Bubullima κατά Ελλάδας

28 Οκτωβρίου 2010

Ο πρώτος προσφεύγων, ανήλικος πολίτης Αλβανίας, ζούσε στην Ελλάδα με τον θείο του, ο οποίος είχε αναλάβει τη γονική του μέριμνα. Συνελήφθη από το τμήμα αλλοδαπών της Αστυνομίας, η οποία εκκίνησε τη διαδικασία απέλασής του λόγω έλλειψης άδειας νόμιμης διαμονής. Στη συνέχεια, τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση και μετά την έκδοση της απόφασης απέλασης, συνεχίστηκε η κράτησή του

προκειμένου να αποφευχθεί η διαφυγή του. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι τα ελληνικά δικαστήρια δεν εξέδωσαν σύντομα απόφαση επί του αιτήματός του για άρση της κράτησης και ότι δε διέθετε κανένα ένδικο βοήθημα για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της κράτησής του.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 5§4** (δικαίωμα έκδοσης απόφασης δικαστηρίου εντός σύντομης προθεσμίας επί της νομιμότητας της κράτησης) της Σύμβασης αναφορικά με τον πρώτο προσφεύγοντα, κρίνοντας ότι τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της εν λόγω διάταξης, ιδιαίτερα την προϋπόθεση της «βραχείας προθεσμίας».

Rahimi κατά Ελλάδα (βλέπε επίσης κατωτέρω, υπό την ενότητα «Συνθήκες κράτησης»)

5 Απριλίου 2011

Αυτή η υπόθεση αφορούσε την κράτηση ενός ασυνόδευτου αλλοδαπού ανηλίκου σε κέντρο κράτησης ενηλίκων. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ειδικότερα ότι δεν ενημερώθηκε για τους λόγους της σύλληψής του και τα σχετικά ένδικα βοηθήματα. Το Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρξε **παραβίαση του άρθρου 5§1** (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης, κρίνοντας ότι η κράτηση του προσφεύγοντος δεν ήταν νόμιμη. Ειδικότερα, η κράτηση του προσφεύγοντος βασίστηκε στο νόμο και αποσκοπούσε στην εξασφάλιση της δυνατότητας απομάκρυνσης. Εξάλλου, η διάρκεια της κράτησής του - δύο ημέρες - δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί δυσανάλογη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Εντούτοις, οι ελληνικές αρχές δεν έλαβαν υπόψη τους το βέλτιστο συμφέρον του προσφεύγοντος ως ανηλίκου ή την ατομική κατάστασή του ως ασυνόδευτου ανηλίκου. Επιπλέον, δεν είχαν διερευνήσει κατά πόσον η τοποθέτηση του προσφεύγοντος στο κέντρο κράτησης ήταν απαραίτητη ως έσχατο μέτρο ή αν υπήρχαν λιγότερο δραστικά μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να επιβληθούν προκειμένου να εξασφαλιστεί η απέλαση αυτού. Τα στοιχεία αυτά δημιούργησαν αμφιβολίες ως προς την καλή πίστη των αρχών κατά την εφαρμογή του μέτρου κράτησης. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 5§4** (δικαίωμα έκδοσης απόφασης δικαστηρίου εντός σύντομης προθεσμίας επί της νομιμότητας της κράτησης) της Σύμβασης. Προς τούτο, επεσήμανε ειδικότερα τη μη πραγματική δυνατότητα του προσφεύγοντος να επικοινωνήσει με δικηγόρο. Επιπλέον, το ενημερωτικό φυλλάδιο σχετικά με ορισμένα από τα διαθέσιμα ένδικα μέσα ήταν γραμμένο σε γλώσσα που ήταν καταρχήν ακατανόητη γι 'αυτόν, παρόλο που η συνέντευξή του είχε πραγματοποιηθεί στη μητρική του γλώσσα. Επιπρόσθετα, ο προσφεύγων είχε εγγραφεί ως συνοδευόμενος ανήλικος ενώ δεν είχε κανέναν κηδεμόνα που να μπορούσε να ενεργήσει ως νόμιμος εκπρόσωπός του. Συνεπώς, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα εν λόγω ένδικα μέσα ήταν αποτελεσματικά, το Δικαστήριο θεώρησε πώς δεν θα μπορούσε να τα ασκήσει ο προσφεύγων.

Βλέπε επίσης; Απόφαση επί της υπόθεσης **Housein κατά Ελλάδα**, 24 Οκτωβρίου 2013.

Mohamad κατά Ελλάδα (βλέπε επίσης ανωτέρω, υπό την ενότητα «Συνθήκες κράτησης»)

11 Δεκεμβρίου 2014

Αυτή η υπόθεση αφορά ειδικότερα τη νομιμότητα της κράτησης του προσφεύγοντος, ιρακινής καταγωγής, ο οποίος ήταν ασυνόδευτος ανήλικος κατά το χρόνο της σύλληψής του στο συνοριακό σταθμό στο Σουφλί, εν αναμονή της απέλασής του.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 5§1** (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης, διαπιστώντας ότι δε λήφθηκε υπόψη το καθεστώς του προσφεύγοντος ως ασυνόδευτου ανηλίκου, κατά τη σύλληψη και κράτησή του από τις ελληνικές αρχές, και όταν ενηλικιώθηκε, οι τελευταίες παρέτειναν την κράτησή του, χωρίς να λάβουν μέτρα για την απέλασή του.

Abdullahi Elmi και Aweys Abubakar κατά Μάλτας (βλέπε επίσης ανωτέρω, υπό την ενότητα «Συνθήκες κράτησης»)

22 Νοεμβρίου 2016

Οι δύο προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν ειδικά ότι η κράτησή τους στο κέντρο Safi Barracks, για οκτώ μήνες, ήταν αυθαίρετη και παράνομη καθώς και ότι δεν διέθεταν κανένα ένδικο βοήθημα αμφισβήτησης της νομιμότητας της κράτησής τους.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 5§1** (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) της Σύμβασης, τονίζοντας ειδικότερα ότι οι προσφεύγοντες ήταν ανήλικοι και η κράτησή τους, υπό ακατάλληλες συνθήκες, ήταν ιδιαίτερα μακράς διάρκειας. Έκρινε επίσης ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 5§4** (δικαίωμα έκδοσης απόφασης δικαστηρίου εντός σύντομης προθεσμίας επί της νομιμότητας της κράτησης) της Σύμβασης, καθώς οι προσφεύγοντες δεν είχαν στη διάθεσή τους κάποιο αποτελεσματικό μέσο για την αμφισβήτηση της νομιμότητας της κράτησής τους.

Εκκρεμούσα προσφυγή

Sh. D. και λοιποί κατά Ελλάδος (αριθμός 14165/16)

Προσφυγή που κοινοποιήθηκε στη ελληνική Κυβέρνηση στις 24 Μαρτίου 2016

Βλέπε ανωτέρω, υπό την ενότητα «Συνθήκες κράτησης».

Δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής ζωής

Mubilanzila Mayeka και Kaniki Mitunga κατά Βελγίου (βλέπε επίσης ανωτέρω, υπό την ενότητα «Συνθήκες κράτησης» και «Στέρξη της ελευθερίας»)

12 Οκτωβρίου 2006

Αυτή η υπόθεση αφορά στην κράτηση για περίπου δυο μήνες, μιας πολίτη Κονγκό, ηλικίας πέντε ετών, σε ένα διαμετακομιστικό κέντρο ενηλίκων, πλησίον του αεροδρομίου των Βρυξελλών, το οποίο διαχειρίζεται η Υπηρεσία Αλλοδαπών. Η προσφεύγουσα ταξίδευε μόνη της για να επανενωθεί με τη μητέρα της, στην οποία είχε αναγνωρισθεί στον Καναδά το καθεστώς του πρόσφυγα. Τελικά, η

προσφεύγουσα επαναπροωθήθηκε στη χώρα καταγωγής της. Οι προσφεύγουσες (μητέρα και παιδί) ισχυρίστηκαν ιδίως ότι η κράτηση του παιδιού συνιστούσε δυσανάλογη επέμβαση με το δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής της ζωής.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι **παραβιάστηκε το άρθρο 8** (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής) της Σύμβασης, αναφορικά με το παιδί και τη μητέρα του, εξαιτίας της κράτησης του παιδιού. Διαπίστωσε ειδικότερα ότι μία από τις συνέπειες της κράτησης του παιδιού ήταν ο χωρισμός του από το θείο του (με τον οποίον είχε φτάσει στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών), με αποτέλεσμα η προσφεύγουσα να ενταχθεί στην κατηγορία των ασυνόδευτων αλλοδαπών ανηλίκων για τους οποίους υπήρχε ένα νομικό κενό εκείνη την εποχή. Η εν λόγω κράτηση, επιπλέον, επέφερε σημαντική καθυστέρηση στην επανένωση των δύο προσφευγουσών. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι βελγικές αρχές με πράξεις τους εμπόδισαν παρά βοήθησαν την επανένωσή της προσφεύγουσας με την μητέρα της. Ενημερωμένες εξ αρχής για το γεγονός ότι η μητέρα του παιδιού βρισκόταν στον Καναδά, οι βελγικές αρχές όφειλαν να έχουν υποβάλει λεπτομερή αιτήματα στις канаδικές αρχές προκειμένου να ξεκαθαρίσουν την κατάσταση και να επανενώσουν τις ενδιαφερόμενες. Τέλος, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι, ελλείψει κινδύνου να διαφύγει το παιδί από τον έλεγχο των βελγικών αρχών, η κράτησή του σε κλειστό κέντρο ενηλίκων δεν ήταν αναγκαία, ενώ άλλα μέτρα, που φαίνεται να συμβαδίζουν καλύτερα με τα συμφέροντα του παιδιού, μπορούσαν να είχαν υιοθετηθεί. Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι το παιδί ήταν ένα ασυνόδευτο αλλοδαπό ανήλικο, το Βέλγιο είχε την υποχρέωση να διευκολύνει την οικογενειακή επανένωσή τους. Εξ αυτού του λόγου, το Δικαστήριο διαπίστωσε δυσανάλογη επέμβαση των αρχών με το δικαίωμα των προσφευγουσών στο σεβασμό της οικογενειακής τους ζωής. Το Δικαστήριο έκρινε, επίσης, ότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρξε παραβίαση του άρθρου 8 της Σύμβασης, αναφορικά με το παιδί και τη μητέρα του, εξαιτίας της επαναπροώθησης του παιδιού στη χώρα καταγωγής του.

Κείμενα και έγγραφα

Βλέπε ιδίως:

- [Εγχειρίδιο ευρωπαϊκού δικαίου για ζητήματα ασύλου, συνόρων και μετανάστευσης](#), Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης / Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, 2013
- [Ιστοσελίδα](#) του Επιτρόπου του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα ανθρώπινα δικαιώματα σχετικά με τη θεματική δράση "Μετανάστευση"
- [Ιστοσελίδα](#) του Ειδικού Αντιπροσώπου του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Μετανάστευση και τους Πρόσφυγες

Επικοινωνία για τον Τύπο:

Τηλ.: +33 (0)3 90 21 42 08